

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8CoE/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120224840
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120224840.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD., ako členov senátu, v právnej veci oprávneného: Bc. O. I., nar. XX. apríla XXXX, trvale bytom M. G. XX, Z., proti povinnej: N.. U. I., L., nar. XX. mája XXXX, trvale bytom I. 3, B., o návrhu na výkon rozhodnutia 37P/216/2019-73 zo dňa 03.12.2019 o uložení povinnosti povinnej poskytovať informácie o maloletom: I. I., nar. 2. apríla XXXX, bytom ako matka, zast. v konaní opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 37Em/2/2020-81 zo dňa 17. júla 2020, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením č.k. 37Em/2/2020-81 zo dňa 17. júla 2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ alebo „napadnuté uznesenie“) návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol (prvá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že oprávnený sa domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 37P/216/2019-73 zo dňa 03.12.2019, ktorým súd rozhodol, že matka maloletého I. I. (ďalej aj „povinná“) je povinná písomne pravidelne mesačne k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca informovať ho o zdravotnom stave maloletého, jeho školských výsledkoch, školských a mimoškolských aktivitách a priebežne informovať ho o aktuálnych podstatných mimoriadnych veciach týkajúcich sa maloletého. V návrhu oprávnený tvrdil, že za mesiac december 2019 mu povinná nedoručila písomnú listovú zásielku o informovaní maloletého; mal oznámené uloženie zásielky od povinnej, doporučený list s dobierkou v sume 4,10 Eur s odbernou lehotou na vyzdvihnutie 5 dní. Nakoľko žiadnu dobierku od povinnej neobjednal, zásielku si nevyzdvihol. Tvrdil tiež, že povinná si ani za mesiac január 2020 povinnosť nespĺnila, dňa 07.02.2020 mal na pošte oznámenie o uložení zásielky, doporučený list s dobierkou v sume 4,10 Eur, s odbernou lehotou 5 dní. Ani túto zásielku neprevzal, žiaden doporučený list si od povinnej neobjednal. Z dôvodu, že ho povinná neinformovala o maloletom, podal trestné oznámenie.

1.2 Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 2 ods. 1, § 376, § 377 ods. 1 zákona č.161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len (C.m.p.“), ustanovenie § 3 ods. 1, ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č.207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „vyhláška č.207/2016 Z.z.“); vyzval povinnú k

oznámeniu, či sa podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré nemôže rešpektovať rozhodnutie súdu; vyjadrenie povinnej doručil na vyjadrenie oprávnenému, ktorý sa vo veci vyjadril. Okresný súd zároveň s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 4 vyhlášky č. 207/2016 Z.z. požiadal orgán sociálnoprávnej ochrany a sociálnej kurately o preverenie dôvodov nesplnenia povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím.

1.3 Okresný súd poukázal na úlohu súdu v konaní o výkon rozhodnutia vo veci maloletého dieťaťa, ktorým je viesť povinného rodiča k tomu, aby si svoje povinnosti vyplývajúce zo súdneho rozhodnutia plnil dobrovoľne; súd zisťuje, či povinný z vykonateľného rozhodnutia si dobrovoľne plní svoje povinnosti a podrobuje sa rozhodnutiu. Skúma tiež existenciu ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré rozhodnutie nemožno plniť. Až následne môže návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietnuť alebo nariadiť neodkladného opatrenie (ak existujú ospravedlniteľné dôvody); ak ospravedlniteľné dôvody nie sú dané, nariadi výkon rozhodnutia a vykonáva opatrenia smerujúce k plneniu rozhodnutia, ktoré bolo podkladom pre výkon rozhodnutia; súd má na zreteli záujem maloletého dieťaťa, ktorý by mali sledovať aj obaja rodičia.

1.4 Z obsahu spisu a opatrovníckeho spisu maloletého okresný súd zistil, že maloletý pochádza z manželstva rodičov, ktoré bolo rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 31P/215/2015-274 zo dňa 15.12.2016 rozvedené, maloletý bol na čas po rozvedení manželstva zverený do osobnej starostlivosti matky, otcovi bolo určené výživné na maloletého a bol určený styk otca s maloletým. Na okresnom súde prebiehajú viaceré konania týkajúce sa maloletého; konanie o zmenu úpravy styku (sp.zn. 37P/220/2016); konanie o výkon rozhodnutia ohľadom styku otca s maloletým (sp.zn. 37Em/3/2017) a konanie o uloženie povinnosti matke poskytovať otcovi informácie o maloletom (sp.zn. 37P/216/2019) V čase rozhodnutia súdu prvej inštancie (17. júla 2020) neboli uvedené konania právoplatne skončené.

1.5 Po preskúmaní návrhu oprávneného okresný súd zistil, že povinná si povinnosť poskytovať informácie oprávnenému o maloletom dobrovoľne plní, zasiela oprávnenému raz mesačne informácie o maloletom. Z jej strany však došlo k pochybeniu ohľadom výkladu času, dokedy má informácie oprávnenému poskytovať a ohľadom zasielania mesačných správ na dobierku otcovi. Konanie matky, ktorým podmienila prevzatie zásielky zaplatením dobierky zo strany otca súd vyhodnotil ako také, ktoré nebolo v súlade s jej rodičovskými povinnosťami; povinnosťou poskytovať informácie oprávnenému o maloletom. Argumentáciu povinnej, že otec si neplní vyživovaciu povinnosť voči maloletému považoval okresný súd za irelevantnú; nie je možné podmieniť riadne a včasné neplatenie výživného zo strany otca zasielaním informácií o maloletom na dobierku; v prípade neplnenia vyživovacej povinnosti môže povinná využiť iné zákonné prostriedky na splnenie tejto povinnosti. Súd určil písomné poskytovanie informácií, pod ktoré spadá aj poskytovanie na mailovú adresu oprávneného, s čím by povinná nemala žiadne náklady. Bez ohľadu na uvedené mal súd prvej inštancie za preukázané, že po doručení výzvy zo strany súdu povinná upustila od zasielania zásielok na dobierku, posielala písomne správy oprávnenému na vlastné náklady a oprávnený tieto zásielky prevzal, čo potvrdil vo svojom vyjadrení. Súd prvej inštancie zároveň považoval za účelové tvrdenie oprávneného, že podací lístok a obálka nepreukazujú, že správy od povinnej sa v zásielke aj nachádzali. Okresný súd upriamil pozornosť na skutočnosť, že v rozhodnutí matke uložil povinnosť poskytovať informácie do posledného dňa v mesiaci; povinná je tak povinná do posledného dňa v mesiaci listovú zásielku odoslať (ak si zvolila doručovanie listových zásielok do vlastných rúk) a nie ako si vysvetlila povinná, že zasiela informácie až po uplynutí celého kalendárneho mesiaca. Kedy si oprávnený listovú zásielku prevezme, je jeho právom a nezakladá porušenie povinností matky splniť si svoju povinnosť podať informácie do posledného dňa v mesiaci. Súd prvej inštancie zároveň konštatoval, že informácie, ktoré matka poskytuje na základe neodkladného opatrenia, považuje za dostatočné, neodôvodňujúce nariadenie výkonu rozhodnutia.

1.6 Okresný súd mal tak v rozhodujúcom čase za preukázané, že povinná si v čase vydania rozhodnutia plní svoju povinnosť uloženú súdnym rozhodnutím, informuje oprávneného o maloletom, zasiela mu mesačné správy, z jej strane nebolo zistené úmyselné porušovanie právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Nesprávny výklad povinnej dokedy má oprávneného informovať považoval okresný súd za ospravedlniteľné dôvody na strane povinnej vyplývajúce len z jej nesprávnej interpretácie súdneho rozhodnutia, ktoré však nezakladajú potrebu nariadenia výkonu rozhodnutia a nie je potrebné ich odstrániť ani uložením účasti rodičov na poradenstve. Na ich odstránenie postačuje vysvetlenie a usmernenie povinnej napadnutým rozhodnutím. Nariadenie výkonu rozhodnutia pri minimálnom pochybení matky, by bolo zo strany súdu šikanózne. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie návrh

otca na nariadenie výkonu rozhodnutia s poukazom na ustanovenie § 377 ods. 1 C.m.p. ako nedôvodný zamietol.

1.7 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 52 C.m.p. a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania; dôvody pre iné rozhodnutie o trovách konania nezistil.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie; alternatívne aby zmenil napadnuté rozhodnutie a meritórne nariadil výkon rozhodnutia vo veci poskytovať informácie o maloletom. Uplatnil odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 62 ods. 1 C.m.p. a v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“); tvrdil tak, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 V konkrétnostiach namietal, že konajúca sudkyňa sa mala riadne zaoberať každým podaným návrhom, konať tak, aby oprávneného nenechávala dlhodobo v právnej neistote už od roku 2017 a dlhodobo neposilňovala povinnú tým, že nebude za jej protiprávne konanie postihniteľná. Úvahy, ktoré súd prvej inštancie uviedol vo vzťahu k možným vyostreniam vzťahov medzi oprávneným a povinnou nie sú legitímnym dôvodom na zamietnutie návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia, najmä ak súd sám uviedol, že u povinnej nemá istotu, že si bude svoju povinnosť zo súdneho rozhodnutia plniť dobrovoľne. Nenariadením výkonu rozhodnutia vo veci informovania ostáva oprávnenému domáhať sa súdnou cestou svojich práv a práv maloletého; súd má z iných konaní preukázané, že povinná (matka maloletého) si uzurpuje právo rozhodovať o všetkých veciach týkajúcich sa maloletého sama; súd má preukázané, že povinná si dobrovoľne svoje povinnosti dané súdnymi rozhodnutiami neplní; povinná dlhodobo bráni v styku maloletého a oprávneného. V tomto smere oprávnený podal trestné oznámenia na povinnú a podnety adresované príslušnému Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Poukázal na čl. 18 ods.1 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa ktorého štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru musia vynaložiť maximálne úsilie na to, aby bola uznaná zásada, že obidvaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a rozvoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti pritom musí byť najlepší záujem dieťaťa.

2.2 Poukázal na skutočnosť, že už v minulosti podal návrh na výkon rozhodnutia vo veci informovania, pretože mu informácie o maloletom podané neboli; ústretovo dal povinnej šancu napraviť sa a návrh stiahol. Už v tomto konaní bola povinná manipulovaná osobami z jej okolia, H. W., Y. G., ktorí spoločne klamali a podvádzali. K uvedenému tvrdeniu poukázal na obsah mailových správ. V septembri 2019 sa musel opätovne domáhať v novom konaní uloženia informačnej povinnosti matke; rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 37P/216/2019-180 bola matke uložená povinnosť písomne alebo mailom informovať otca pravidelne mesačne k poslednému dňu v mesiaci o zdravotnom stave maloletého; odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil. Objavil ďalšiu mailovú komunikáciu matky s inými osobami, z ktorej možno vyvodiť, že bol týmito osobami sledovaný; povinná začala robiť obštrukcie vo veci informovania o spoločnom synovi. Povinná sa správa účelovo, s cieľom zamedziť a eliminovať všetky rodičovské práva otca k synovi. Matke je nápomocný Y. G., ktorého oprávnený považuje za klamára a podvodníka, ktorého pozná aj vo vzťahu k jeho násilným reakciám voči T. P., súčasnej družke otca.

2.3 Za amorálny považoval oprávnený postup povinnej, ktorá v čase núdzového stavu iniciovala voči jeho osobe exekučné konanie; dlh na výživnom pritom nemal a svoju vyživovaciu povinnosť si plní. Súčinnosť s osobou Y. G. videl oprávnený v tom, že aj táto osoba v rovnakom čase iniciovala exekúciu voči T. P.

2.4 Oprávnený poukázal aj na neakceptovateľnosť toho, aby ho kolízny opatrovník navádzal ku skutku, aby klamal a tvrdil, že matka (povinná) sa o maloletého nedostatočne stará; kolízny opatrovník pritom inokedy tvrdil, že oprávnený mal údajne maloletého zbiť, trestné oznámenie však nepodal.

2.5 Oprávnený napokon tvrdil, že povinná manipuluje a emočne zaťažuje maloletého, ohovára ho pred maloletým, zaujíma útočný postoj proti otcovi s rôznymi vymyslenými fabuláciami. Aj Okresný súd Banská Bystrica v konaní sp.zn. 37P/216/2019 konštatoval, že nemal u matky maloletého záruku, že po zániku neodkladného opatrenia bude dobrovoľne plniť svoju povinnosť a bude oprávnenému poskytovať dobrovoľne dostatočné informácie o maloletom, a to vzhľadom na nedostatočne poskytované informácie do nariadenia neodkladného opatrenia. Preto jeho návrhu na uloženie informačnej povinnosti vyhovel. Súd pritom uviedol, že nemohol nepostrehnúť, že povinnou poskytované posledné správy o maloletom obsahovali vždy rovnaké, opakujúce sa zakončenie s ironickým podtónom.

2.6 Vzhľadom na vyššie uvedené oprávnený uzavrel, že čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl.46 Ústavy Slovenskej republiky zaväzuje súdy a orgány verejnej správy na odôvodňovanie rozhodnutí; nepreskúmateľné rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania.

3. Povinná v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu toto považovala za účelové, zavádzajúce, šikanózne a obštrukčné. Odvolanie oprávneného je bezpredmetné, poukázala pritom na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 11CoP/43/2020-234 zo dňa 26.11.2020; ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 37P/216/2019-180 zo dňa 12.08.2020, ktorým jej bola uložená povinnosť písomne alebo mailom informovať otca pravidelne mesačne vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca o zdravotnom stave maloletého, jeho školských výsledkoch, školských a mimoškolských aktivitách, o dlhodobejšom pobyte maloletého mimo miesta jeho bydliska, o nakladaní s jeho majetkom, o osobitných potrebách maloletého a priebežne informovať otca o aktuálnych, podstatných mimoriadnych veciach týkajúcich sa maloletého.

3.1 Povinná uviedla, že otca maloletého v minulosti od júla 2015 informovala o maloletom, posielala mu informácie dobrovoľne a pravidelne. Túto povinnosť si plnila aj v čase, kedy o tejto povinnosti rozhodol okresný súd neodkladným opatrením (č.k. 37P/216/2019-73 zo dňa 03.12.2019). Všetky rozhodnutia súdu rešpektuje a podrobuje sa im, informačnú povinnosť si plní. Okresnému súd predložila dôkazy i podacie čísla zaslaných zásielok, jej tvrdenia je možné overiť. Informácie zasiela výlučne formou listových zásielok s doručením do vlastných rúk z dôvodu, že v minulosti sa niekoľko zásielok vrátilo nedoručených. Má zato, že oprávnený sa snaží znepríjemňovať život jej, maloletému a celej jej rodine. Matku obťažuje, psychicky týra, priživuje sa na jej osobe a bráni jej, aby sa zodpovedne starala o maloletého. Poštové zásielky sú pritom niekoľko dní uložené na pošte, niektoré boli uložené aj po dobu 14-tich dní.

3.2 Povinná tvrdila, že mesačné správy obsahovali presné informácie v zmysle neodkladného opatrenia; v závere každej mesačnej správy nechávala otcovi možnosť, aby sa prípadne pýtal na niečo, čo neuviedla, resp. čo by ho o maloletom zaujímal. Uviedla tiež, že odmieta písať esej, prípadne slohovú prácu pre otca, a to len preto, aby bol otec spokojný s informáciami, ktorý aj tak v konečnom dôsledku je stále nespokojný, nevie presne konkretizovať, aké informácie majú byť obsahom mesačnej správy.

3.3 Z napadnutého rozhodnutia okresného súdu, ktorým zamietol návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, povinná poukázala na konštatovanie, že súd mal preukázané, že v čase vydania rozhodnutia si povinná plní svoju povinnosť uloženú súdnym rozhodnutím, informuje oprávneného o maloletom, zasiela mu mesačné správy; z jej strany nebolo zistené úmyselné porušenie právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie vytkol povinnej nesprávny výklad o tom, dokedy má oprávneného mesačne informovať, pre tento postup ale zistil ospravedliteľné dôvody.

3.4 Povinná uviedla, že od doručenia rozsudku č.k. 37P/216/2019-180 otca informuje presne, konkrétne, pravdivo a pravidelne mesačne o maloletom v zmysle citovaného rozsudku. Rozhodnutia súdu rešpektuje; otec v odvolaní uviedol len všeobecné frázy, odvolanie je po rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 11CoP/43/2020-234 bezpredmetné a irelevantné. K odvolaniu pripojila správy z 31.08.2020, 30.09.2020, 30.09.2020, 31.10.2020, 30.11.2020 a 31.12.2020; printscreen z elektronickej žiackej knižky maloletého, ktorý má potvrdzovať, že otec nevidel synove známky viac ako tri mesiace.

4. Kolízny opatrovník sa v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu plne stotožnil s napadnutým rozhodnutím súdu; povinná sa úradu vyjadrila a preukázala skutočnosť, že oprávnenému podáva podrobné informácie o všetkých činnostiach a aktivitách maloletého pravidelne a včas. Informácie

podávala povinná aj v minulosti sama, bez rozhodnutia súdu, a to aj v čase, keď maloletý k otcovi dochádzal na styk pravidelne. Je zrejme, že informácie o maloletom otec od matky maloletého dostáva pravidelne, je informovaný v dostatočnej miere, nie je potrebný výkon rozhodnutia vo veci podávania informácií zo strany maloletého.

5. Oprávnený v ďalšom vyjadrení (duplika) zotrval na argumentácii uvedenej v odvolaní; uviedol, že matka maloletého vo všetkých konaniach, ktoré boli na súde vedené a boli ukončené, klame, podvádzala a používa útočné správanie, poškodzuje dobré meno oprávneného. Informácie, ktoré v minulosti podávala, boli skreslené, neúplné a upravované v jej prospech, oprávnený ich musel veľa krát verifikovať, domnieval sa, že nie sú v súlade s prezentovanými tvrdeniami matky, napr. pokiaľ ide o dôvody neodovzdania maloletého na styk. V mesačných správach vo vzťahu k zdravotnému stavu maloletého sú uvádzané úplné hlúposti, že sa oprávnený správal k maloletému agresívne, vulgárne a necitlivo. Syna nevidel ani nepočul kvôli aktívnemu bráneniu matky od novembra 2011. Ak by matka plnila povinnosti z neodkladného opatrenia, nebol by vydaný rozsudok o povinnosti informovať, ktorý potvrdil aj odvolací súd. Poukázal na množstvo konaní o výkon rozhodnutia, hlavne pokiaľ ide o styk otca s maloletým. Za klamstvo považoval tvrdenie povinnej, že nevidel známky maloletého tri mesiace; prihlasuje sa inými údajmi než sa prihlasuje matka maloletého, a to z dôvodu, aby ho povinná nesledovala, nakoľko povinná má záľubu a potrebu oprávneného neustále sledovať. Oprávnený ponechal na posúdenie odvolacieho súdu, či je za daných okolností nutný výkon rozhodnutia.

6. Ďalšie vyjadrenie podané nebolo.

7. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu ustanovenia § 65 a § 66 C.m.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 C.s.p. a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu, nepovažujúc odvolanie oprávneného za dôvodné, v zmysle § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

7.1 Podľa § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky odvolateľa, vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci samej, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

8.1 Odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

Uznesenie súdu prvej inštancie je riadne a v súlade so zákonom odôvodnené, pre odvolací súd je z neho zrejme, ktoré ustanovenia právneho predpisu okresný súd aplikoval a akými úvahami a právnymi názormi sa súd prvej inštancie riadil pri svojom rozhodovaní, je preskúmateľné a zrozumiteľné. Právne závery sú súladné s vykonaným dokazovaním, čo je zistiteľné z obsahu spisu. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi a argumentáciou súdu prvej inštancie, na ktoré v celom rozsahu poukazuje; v takomto prípade sa tak môže v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom na rozsah a obsah odvolacích dôvodov odvolací súd zdôrazňuje nasledovné skutočnosti:

9. Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že otec maloletého (oprávnený) na domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 37P/216/2019-73 zo dňa 03.12.2019 (ako uviedol v petite návrhu); v záhlaví návrhu nesprávne uviedol, že sa domáha výkonu rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 37P/216/2019 zo dňa 03.12.2019; súd prvej inštancie v predmetnej veci rozsudkom rozhodol až dňa 12.8.2020 (č.k. 37P/216/2019-180). Rozhodnutím č.k. 37P/216/2019-73 zo dňa 03.12.2019 okresný súd neodkladným opatrením uložil matke maloletého (povinnej) povinnosť písomne pravidelne mesačne k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca informovať

otca maloletého dieťaťa o zdravotnom stave maloletého, jeho školských výsledkoch, školských a mimoškolských aktivitách a priebežne informovať otca o aktuálnych podstatných mimoriadnych veciach týkajúcich sa maloletého. Oprávnený návrh na výkon rozhodnutia (doručený okresnému súdu dňa 07.02.2020) odôvodnil v podstate tým, že mu povinná informácie o maloletom za mesiac december 2019 nedoručila, doporučený list na dobierku od nej neprevzal, žiadnu dobierku si neobjednal. Ďalším podaním doručeným okresnému súdu dňa 18.02.2020 navrhoval výkon rozhodnutia z dôvodu, že informácie o maloletom za mesiac január 2020 mu povinná nezaslala; zaslala mu opätovne doporučenú zásielku na dobierku, žiadnu dobierku si neobjednal.

9.1 Rozhodnutím súdu, vo vzťahu ku ktorému žiadal oprávnený vykonať nariadiť výkon rozhodnutia) je tak neodkladné opatrenie vydané okresným súdom pod sp.zn. 37P/216/2019-73 zo dňa 03.12.2019.

9.2 Rozhodujúc o takomto návrhu súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenia Civilného mimosporového poriadku (§ 376 a nasl. C.m.p.) a ustanovenia vyhlášky č. 207/2016 Z.z., ktorom sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach. Pred prípadným nariadením výkonu rozhodnutia (vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia) okresný súd správne zisťoval, či sa povinná podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedliteľné dôvody, pre ktoré sa povinná nemôže podrobovať rozhodnutiu; okresný súd o preverenie dôvodov nesplnenia povinnosti uloženej súdom žiadal aj orgán sociálnoprávnej ochrany a sociálnej kurately. Vyjadrenia povinnej boli oprávnenému doručované a mal možnosť sa k nim vyjadriť.

9.3 Z vyššie uvedeného a ustanovení Civilného mimosporového poriadku a citovanej vyhlášky vyplýva, že nie každý návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia má automaticky za následok nariadenie výkonu; súd musí zistiť, či sa povinný rozhodnutiu dobrovoľne podrobuje a ak sa rozhodnutiu podrobiť nemôže, či preto existujú ospravedliteľné dôvody.

9.4 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie je pre odvolací súd zrejmé, z akých dôvodov okresný súd návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol; je zrejmé, že okresný súd mal za preukázané, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia si povinná plní povinnosť uloženú jej vykonateľným súdnym rozhodnutím, oprávneného informuje a zasiela mu mesačné správy. Uvedené konštatovanie má nevyhnutne za následok záver o tom, že niet dôvodu na výkon rozhodnutia, ktorý prichádza do úvahy iba v prípade, pokiaľ sa povinný vykonateľnému rozhodnutiu dobrovoľne nepodrobuje. Aj keď súd prvej inštancie zistil nesprávny postup povinnej vo vzťahu k termínu odosielania informácii o maloletom, resp. formu (zásielka na dobierku), uvedené skutočnosti nepovažoval za tak zásadné, aby bolo potrebné nariadiť výkon rozhodnutia. Uvedené konštatovania boli dôvodom pre zamietnutie návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia ako nedôvodného. S týmto záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje.

10. Oprávnený v podanom odvolaní síce pri uvedení odvolacích dôvodov poukázal na ustanovenia § 62 ods.1 C.m.p., resp. § 365 ods.1 písm. b), d), f) a h) C.s.p., tieto odvolacie dôvody však v odvolaní dostatočne určito nešpecifikoval a neprecizoval tak, aby boli spôsobilé privodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu.

10.1 Vzhľadom k záverom súdu prvej inštancie o tom, že povinná sa vykonateľnému rozhodnutiu dobrovoľne podrobuje, mohla byť relevantnou argumentáciou oprávneného argumentácia o tom, že povinná svoju súdom uloženú povinnosť neplní vôbec, resp. ju neplní v určenom rozsahu a obsahu, s prihliadnutím na skutočnosť, že súd prvej inštancie rozhodoval na základe stavu zisteného v čase vydania napadnutého uznesenia. Takéto tvrdenie oprávneného v odvolaní absenteje.

10.2 Tvrdenia odvolateľa vo vzťahu k úprave styku spočívajúce v tom, že povinná má dlhodobo brániť v jeho styku s maloletým dieťaťom nemajú potrebnú relevanciu, pokiaľ rozhodnutie, ktoré sa žiada vykonať, je rozhodnutím o uložení informačnej povinnosti matke maloletého dieťaťa. Poukaz odvolateľa, že súd prvej inštancie uviedol, že u povinnej nemá istotu, že si svoju povinnosť zo súdneho rozhodnutia bude plniť dobrovoľne, je v rozpore s obsahom napadnutého rozhodnutia; súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie založil na konštatovaní, že povinná súdom uloženú informačnú povinnosť plní. Ak pochybnosti súdu viedli k nariadeniu samotného neodkladného opatrenia (vo vzťahu ku ktorému oprávnený navrhol výkon rozhodnutia), týmto bola matke maloletého uložená informačná povinnosť. Iba existencia vykonateľného rozhodnutia nemôže mať za následok jeho výkon, najmä ak

súd prvej inštancie zistil, že povinná svoju povinnosť riadne plní a určité nedostatky v plnení povinnosti (dobierka, dátum odoslania zásielky s informáciami o maloletom) považoval za ospravedliteľné.

10.3 Ak odvolateľ namietal argumentáciu okresného súdu ohľadne možného vyostrenia vzťahov medzi oprávneným a povinnou, na tejto argumentácii súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie nezaložil. Iba rodičom maloletého, v konaní v postavení oprávneného a povinnej, (opakovane) pripomenul najlepší záujem maloletého a skutočnosť, že neúcta, nedôvera, napätie medzi rodičmi tomuto najlepšiemu záujmu nesvedčí. Aj z obsahu návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia, vyjadrenia povinnej, vyjadrenia oprávneného, odvolania oprávneného a vyjadrenia povinnej k odvolaniu vyplýva, že rodičia maloletého si tieto odporúčania okresného súdu doposiaľ neosvojili, resp. prehliadajú ho; naďalej ostávajú v konfliktnom postavení nesledujúc tak záujem maloletého.

10.4 Neobstojí tvrdenie oprávneného, že povinná už v minulosti svoju informačnú povinnosť neplnila; súd prvej inštancie posúdil plnenie informačnej povinnosti od vydania neodkladného opatrenia (37P/216/2019-73 zo dňa 03.12.2019) do dňa zamietnutia návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (17.07.2020) a výkonu žiadneho iného rozhodnutia súdu sa oprávnený v tomto konaní nedomáhal. Skutočnosť, že okresný súd rozsudkom vo veci samej (37P/219/2019-180 zo dňa 12.08.2020) matke maloletého rovnako uložil povinnosť písomne informovať otca vo veciach týkajúcich sa maloletého sama o sebe neznamená, že matka túto povinnosť neplní, resp. v čase vydania napadnutého uznesenia neplnila.

10.5 Bez významu k správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie sú tvrdenia oprávneného o tom, s ktorými osobami mala matka v minulosti spolupracovať (prípadne s nimi spolupracuje), ktoré osoby ju v minulosti v súdnych konaniach zastupovali (alebo ju zastupujú aj v súčasnosti), či matka podala proti otcovi návrh na exekúciu vo vzťahu k plneniu vyživovacej povinnosti. Okresný súd konal o návrhu na výkon rozhodnutia, ktorým bola matke uložená informačná povinnosť a relevanciu v tomto smere môžu mať len skutkové tvrdenia a dôkazy, ktoré sa týkajú plnenia, prípadne neplnenia tejto súdom uloženej povinnosti.

10.6 Oprávnený poukázal na právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia avšak bez tvrdenia o tom, že by považoval napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné, resp. v čom vidí nedostatok odôvodnenia rozhodnutia o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia. Odvolací súd absenciu odôvodnenia uznesenia, resp. absenciu vyžadovaných náležitostí odôvodnenia nezistil. Napadnuté rozhodnutia vadou nepreskúmateľnosti netrpí.

11. S prihliadnutím na vyššie uvedené považuje odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za vecne správne; odvolacie námietky neboli spôsobilé privoziť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil, vrátane rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania, keď súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 52 C.m.p..

11.1 Odvolací súd konštatujúc vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia napokon poukazuje na skutočnosť, že neodkladné opatrenie (uznesenia č.k. 37P/216/2019-73 zo dňa 03.12.2019) bolo vydané v priebehu konania sp.zn. 37P/216/2019; z druhej výrokovej vety vyplýva, že trvá do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Vo veci samej okresný súd rozhodol rozsudkom č.k. 37P/216/2019-180 zo dňa 12.08.2020; odvolací súd konajúc o podanom odvolaní svojím rozsudkom č.k. 11CoP/43/2020-234 zo dňa 26.11.2020 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Z uvedeného vyplýva, že ani prípadné neplnenie informačnej povinnosti by nemohlo mať za následok, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a nariadil výkon rozhodnutia, nakoľko rozhodnutie, ktoré navrhovateľ žiadal vykonať, bolo neodkladné opatrenie majúce len dočasný charakter a v zmysle jeho druhej výrokovej vety trvalo do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Rozhodnutie, ktoré oprávnený žiadal vykonať, nie je v dôsledku vyššie uvedeného vykonateľné.

12. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ustanovenie § 52 C.m.p. a nárok na náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z jeho účastníkov. Dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 55 C.m.p. tvrdené neboli a ani odvolací súd ich existenciu u účastníkov konania nezistil.

13. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).